

U S T A W A

z dnia 25 października 1990 r.

**o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne
w wyniku wprowadzenia stanu wojennego**

Opracowano na podstawie: tj. Dz. U. z 1996 r. Nr 143, poz. 661, z 1997 r. Nr 82, poz. 518, z 1998 r. Nr 162, poz. 1113, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2009 r. Nr 165, poz. 1316.

Art. 1. 1. Wszystkie składniki majątku związków zawodowych i organizacji społecznych, odebrane im w wyniku wprowadzenia stanu wojennego, a także te, które przekazano innym strukturom związkowym lub jednostkom organizacyjnym na podstawie dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 i 1989 r. Nr 34, poz. 178) oraz ustawy z dnia 8 października 1982 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 54, poz. 277, z 1988 r. Nr 11, poz. 84, z 1989 r. Nr 20, poz. 105 i 1990 r. Nr 30 poz. 179) i wydanych na ich podstawie przepisów wykonawczych, a także innych przepisów szczególnych stanu wojennego, podlegają zwrotowi. W razie niemożności zwrotu tego majątku wskutek jego zniszczenia lub zaginięcia, przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w ustawie.

2. Obowiązek zwrotu majątku obciąża właściwe organizacje związkowe, organy państwowe i inne jednostki organizacyjne, które ten majątek przejęły (objęły).

3. W razie przekształcenia, reorganizacji lub likwidacji podmiotów, o których mowa w ust. 2, do zwrotu majątku zobowiązani są ich następcy prawni.

4. Jeżeli niemożliwe jest ustalenie podmiotu, o którym mowa w ust. 2 lub 3, zobowiązanego do zwrotu majątku, obowiązek zwrotu obciąża Skarb Państwa.

Art. 2. 1. Zwrot składników majątkowych następuje na rzecz jednostek organizacyjnych związków zawodowych i organizacji społecznych, które były w posiadaniu tego majątku:

- 1) w odniesieniu do związków zawodowych - w dniu 12 grudnia 1981 r.,
- 2) w odniesieniu do organizacji społecznych - w dniu faktycznego pozbawienia majątku.

2. Jeżeli jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, nie istnieją w dniu wejścia w życie ustawy bądź po tym dniu przestały istnieć, to zwrot składników

majątkowych następuje na rzecz ogólnokrajowej organizacji związków zawodowych lub organizacji społecznej, w której była zrzeszona obecnie nie istniejąca jednostka organizacyjna, chyba że organizacje te na podstawie stosownych uchwał lub decyzji wskażą jednostki organizacyjne niższego szczebla, na rzecz których należy dokonać zwrotu majątku. W tym przypadku zwrot majątku następuje na rzecz tych jednostek.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się także wobec związków zawodowych i ich ogólnokrajowych organizacji oraz organizacji społecznych uznawanych za tożsame ze związkami i ich ogólnokrajowymi organizacjami oraz organizacjami społecznymi rozwiązanymi w wyniku wprowadzenia stanu wojennego.

3. W przypadku zniszczenia, zaginięcia lub zużycia składnika majątku w stopniu uniemożliwiającym jego dalsze użytkowanie, wypłaca się odszkodowanie w wysokości odpowiadającej wartości składnika majątku według stanu odpowiednio na dzień 12 grudnia 1981 r. lub na dzień faktycznego pozbawienia majątku, a według cen w chwili wydania orzeczenia o zwrocie. W przypadku gdy niemożliwe jest ustalenie pierwotnej wartości poszczególnych, zniszczonych, zaginionych lub zużytych składników majątku albo ustalenie ich cen w chwili wydawania orzeczenia o zwrocie, odszkodowanie ustala się w wysokości odpowiadającej ich łącznej wartości, stwierdzonej w protokołach przekazania majątku, bilansach lub innych dokumentach księgowych, także w razie sporządzenia ich po dniu 12 grudnia 1981 roku, podwyższonej w relacji do wzrostu przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, jaki nastąpił odpowiednio między dniem 12 grudnia 1981 r. lub dniem faktycznego pozbawienia majątku a dniem wydania orzeczenia.

3a. Od odszkodowania, o którym mowa w ust. 3, potrąca się - waloryzowaną na zasadach przewidzianych w art. 3 ust. 1 - wartość składników majątkowych zużytych na potrzeby osób będących członkami podmiotów uprawnionych do odszkodowania.

4. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 3, może być również wypłacone w formie papierów wartościowych.

Art. 3. 1. Waluta polska, która znajdowała się na rachunkach bankowych, podlega zwrotowi na rzecz podmiotów określonych w art. 2 ust. 1, 2 i 2a po jej waloryzacji. Waloryzacji dokonuje się przez podwyższenie całej sumy w relacji do wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników w gospodarce uspołecznionej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, jaki

nastąpił odpowiednio między dniem 12 grudnia 1981 r. lub dniem faktycznego pozbawienia majątku a dniem wydania orzeczenia.

2. Waluta obca, która znajdowała się na rachunkach bankowych, podlega zwrotowi na rzecz podmiotów określonych w art. 2 ust. 1, 2 i 2a po naliczeniu odsetek w wysokości 3% w skali rocznej, liczonych odpowiednio od dnia 12 grudnia 1981 r. lub dnia faktycznego pozbawienia majątku. Zwrot tak oprocentowanej waluty obcej może nastąpić również w walucie polskiej przy zastosowaniu kursu dewizowego ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, obowiązującego w dniu wydania orzeczenia.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust. 3a.

Art. 31. 1. Związki zawodowe i organizacje społeczne, którym przekazano składniki majątkowe podlegające zwrotowi na podstawie art. 1 ust. 1, w przypadku ich zniszczenia, zaginięcia lub zużycia w stopniu uniemożliwiającym dalsze użytkowanie, obowiązane są do wypłaty odszkodowania w wysokości odpowiadającej wartości poszczególnych składników majątkowych według stanu na dzień ich przejęcia, powiększonej o kwotę odsetek obliczonych w sposób określony w ust. 2. W przypadku braku danych pozwalających na ustalenie wartości poszczególnych składników majątkowych według stanu na dzień ich przejęcia, podstawę ustalenia odszkodowania stanowi łączna wartość tych składników, stwierdzona w protokołach przekazania lub innych dokumentach, o których mowa w art. 2 ust. 3.

2. Związki zawodowe i organizacje społeczne, którym przekazano, podlegające zwrotowi na podstawie przepisu art. 3 ust. 1, środki finansowe w walucie polskiej, obowiązane są do zwrotu tych środków z odsetkami wynikającymi ze stopy procentowej ustalonej przez Narodowy Bank Polski dla oprocentowania kredytu refinansowego, naliczonymi za okres od dnia 1 lutego 1991 r. do dnia wydania orzeczenia o zwrocie.

3. Związki zawodowe i organizacje społeczne, którym przekazano, podlegające zwrotowi na podstawie przepisu art. 3 ust. 2, środki finansowe w walucie obcej, obowiązane są do zwrotu tych środków po naliczeniu odsetek w wysokości 3 % w skali rocznej, liczonych od dnia 1 lutego 1991 r. do dnia wydania orzeczenia o zwrocie.

4. Różnice pomiędzy kwotami należnymi podmiotom uprawnionym na podstawie przepisu art. 2 ust. 3 i 3a oraz art. 3 a kwotami, które związki zawodowe i organizacje społeczne są obowiązane zwrócić na podstawie odpowiednio ust. 1-3, wypłaca Skarb Państwa.

5. Skarb Państwa obowiązany jest do wyrównania nadpłaty, jeżeli organizacje zobowiązane do zwrotu wypłaciły organizacjom uprawnionym do jego uzyskania kwoty wyższe od wynikających z przepisów ust. 1-3.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 4 i 5 oraz w art. 1 ust. 4, w imieniu Skarbu Państwa występują wojewodowie właściwi ze względu na siedzibę organizacji uprawnionej do uzyskania zwrotu majątku lub środków finansowych.

Art. 32. 1. Różnica i nadpłata, o których mowa odpowiednio w art. 3¹ ust. 4 i 5, są kompensowane w formie:

- 1) przeniesienia praw do składników majątkowych stanowiących własność Skarbu Państwa albo przeniesienia - w porozumieniu z właściwym organem gminy - praw do składników majątkowych stanowiących własność komunalną, za którą odpłatność pokryje Skarb Państwa,
- 2) obligacji Skarbu Państwa.

2. Przepisy ust. 1, a także art. 2 ust. 4 stosuje się do zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu odpowiednio różnicy, wyrównania nadpłaty lub odszkodowania, jeżeli ich wartość przekracza 10 000 złotych wobec zakładowej organizacji związkowej oraz 100 000 złotych wobec organizacji związkowych szczebla ponadzakładowego i organizacji społecznych, w stosunku do nadwyżki ponad tę kwotę.

3. (skreślony).

Art. 33. Za okres od dnia wydania przez Społeczną Komisję Rewindykacyjną orzeczenia o zwrocie majątku do dnia jego wykonania nalicza się odsetki ustawowe. Przepisy art. 31 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 3⁴. 1. Podmiotowi uprawnionemu do uzyskania różnicy lub nadpłaty, o których mowa w art. 3¹ ust. 4 i 5, służy, z zastrzeżeniem art. 10¹, prawo zgłoszenia wyboru form kompensaty, w terminach określonych w ust. 2. W tych terminach dopuszczalne jest także zgłoszenie żądania kompensaty w obu formach wskazanych

w art. 3² ust. 1 przez określenie jaka część zobowiązania ma być kompensowana w danej formie.

2. Termin zgłoszenia właściwemu wojewodzie potwierdzonych ostatecznymi orzeczeniami Społecznej Komisji Rewindykacyjnej kwot zobowiązań podlegających kompensowaniu w formach określonych w art. 3² ust. 1 upływa, w przypadku zobowiązań wynikających z orzeczeń:

- 1) wydanych do dnia 30 listopada 1998 r. - z dniem 6 lutego 1999 r.,
- 2) wydanych od dnia 1 grudnia 1998 r. do dnia 31 maja 1999 r. - z dniem 20 lipca 1999 r.,
- 3) wydanych po dniu 31 maja 1999 r. - z dniem 31 stycznia 2000 r.

Art. 3⁵. 1. Właściwy wojewoda zawiadamia uprawnionego o ustawowym terminie, w którym można dokonać zgłoszenia wyboru formy kompensaty, nie później niż na 14 dni przed upływem tego terminu. Brak takiego zawiadomienia nie wstrzymuje biegu terminu na dokonanie zgłoszenia wyboru formy kompensaty.

2. Prawo wyboru formy kompensaty wygasa, jeżeli uprawniony nie dokona zgłoszenia w terminie, o którym mowa w art. 3⁴ ust. 2. W takim przypadku kompensata następuje w formie obligacji z zastrzeżeniem art. 3⁸ i art. 10¹.

Art. 3⁶. 1. W przypadku wyboru przez uprawnionego kompensaty w formie określonej w art. 3² ust. 1 pkt 1 wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 zdanie drugie, przedstawia, nie więcej niż dwukrotnie, oferty przeniesienia praw do określonych składników majątkowych mienia Skarbu Państwa lub komunalnego, wycenionych zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach.

2. Oferta może dotyczyć tylko składników majątkowych o wartości nie przewyższającej łącznej wartości zgłoszonego przez uprawnionego zobowiązania oraz należnych odsetek ustawowych naliczonych do przewidywanego dnia przeniesienia na uprawnionego praw do składników majątkowych.

3. Wojewoda przedstawia pierwszą ofertę kompensaty w formie przeniesienia praw do składników majątkowych, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 3⁴ ust. 1. Jeżeli wojewoda nie dysponuje składnikami majątkowymi umożliwiającymi złożenie oferty, w tym samym terminie zawiadamia o tym uprawnionego, a kompensata następuje w formie obligacji.

4. Uprawniony jest obowiązany do złożenia oświadczenia o przyjęciu bądź odrzuceniu oferty, o której mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia jej przedstawienia; brak oświadczenia uprawnionego w tym terminie jest jednoznaczny z odrzuceniem oferty.

5. W przypadku odrzucenia pierwszej oferty, wojewoda przedstawia drugą ofertę w terminie 7 dni od dnia odrzucenia pierwszej oferty. Jeżeli wojewoda nie dysponuje składnikami majątkowymi umożliwiającymi złożenie oferty w tym samym terminie zawiadamia o tym uprawnionego, a kompensata następuje w formie obligacji.

6. Uprawniony jest obowiązany do złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu drugiej oferty w terminie 7 dni od dnia jej przedstawienia; brak oświadczenia uprawnionego w tym terminie jest jednoznaczny z odrzuceniem oferty.

7. W przypadku gdy uprawniony odrzuci drugą ofertę, która została mu przedstawiona:

- 1) przed dniem 6 lutego 1999 r. lub dniem 20 lipca 1999 r., to może w terminie do dnia 31 stycznia 2000 r., żądać kompensaty w obligacjach,
- 2) przed lub po dniu 31 stycznia 2000 r., to może żądać kompensaty w gotówce, stanowiącej połowę wartości przyznanej kompensaty.

8. Jeżeli w dniu przeniesienia na uprawnionego praw do składników majątkowych łączna wartość zgłoszonego do skompensowania zobowiązania oraz odsetek ustawowych naliczonych do tego dnia przewyższa lub jest niższa od wartości tych składników, wzajemne rozliczenie następuje w gotówce do końca roku, w którym nastąpiło uregulowanie zobowiązania.

9. Koszty przeniesienia praw do składników majątkowych określonych w art. 3² ust. 1 pkt 1, pokrywane są z budżetu państwa w części dotyczącej budżetu właściwego wojewody.

10. Kompensata w formie przeniesienia praw do składników majątkowych mienia Skarbu Państwa lub komunalnego następuje w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia przez uprawnionego oferty.

Art. 3⁷. 1. W przypadku wyboru przez uprawnionego kompensaty w formie obligacji Skarbu Państwa, ma on obowiązek wskazać rachunek papierów wartościowych otwarty w ramach umowy o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia

instrumentów finansowych. Kompensata zobowiązań Skarbu Państwa w formie obligacji następuje wyłącznie poprzez przekazanie ich na wskazany rachunek.

2. Brak wskazania przez uprawnionego rachunku papierów wartościowych na który mają być przekazane obligacje, upoważnia właściwego wojewodę do wszczęcia postępowania egzekucyjnego w administracji w celu doprowadzenia do wskazania przez uprawnionego odpowiedniego rachunku papierów wartościowych i nie powoduje po stronie Skarbu Państwa zwłoki w uregulowaniu zobowiązania w formie obligacji.

3. Kompensata w formie obligacji następuje, z zastrzeżeniem art. 3⁸:

- 1) w przypadku zgłoszeń, których termin upływa z dniem 6 lutego 1999 r. - nie później niż do dnia 6 maja 1999 r.,
- 2) w przypadku zgłoszeń, których termin upływa z dniem 20 lipca 1999 r. - nie później niż do dnia 5 listopada 1999 r.,
- 3) w przypadku zgłoszeń, których termin upływa z dniem 31 stycznia 2000 r. - nie później niż do dnia 8 maja 2000 r.

4. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki emisji obligacji, o których mowa w art. 3² ust. 1 pkt 2, a w szczególności wartość nominalną, wysokość i sposób oprocentowania.

Art. 3⁸. Minister Finansów może odstąpić od emisji obligacji, o których mowa w art. 3² ust. 1 pkt 2, jeżeli taka emisja byłaby niecelowa ze względu na zbyt niską łączną wartość zobowiązań Skarbu Państwa zgłoszonych w którymkolwiek z terminów określonych w art. 3⁴ ust. 2 oraz zobowiązań regulowanych na zasadach określonych w art. 3⁵ ust. 2 oraz art. 3⁶ ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 zdanie drugie. W takim przypadku uregulowanie powyższych zobowiązań nastąpi w formie gotówkowej, także przez złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego w okolicznościach określonych w art. 3⁹, w terminie odpowiednio:

- 1) do dnia 31 grudnia 1999 r. dla zgłoszeń, o których mowa w art. 3⁴ ust. 2 pkt 1,
- 2) do dnia 31 grudnia 2000 r. dla zgłoszeń, o których mowa w art. 3⁴ ust. 2 pkt 2,
- 3) do dnia 31 grudnia 2001 r. dla zgłoszeń, o których mowa w art. 3⁴ ust. 2 pkt 3.

Art. 3⁹. Wojewoda składa należną na podstawie przepisów niniejszej ustawy kwotę gotówki do depozytu sądowego, jeżeli:

- 1) uprawniony podmiot odmawia jej przyjęcia albo wypłata należności natrafia na trudne do przewyciężenia przeszkody,
- 2) należność dotyczy podmiotu, który przestał istnieć po ustaleniu zobowiązania.

Art. 3¹⁰. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i tryb regulowania zobowiązań Skarbu Państwa w formach określonych w art. 3² ust. 1, w tym:
 - a) dane dotyczące treści zgłoszenia wyboru formy kompensaty oraz formy i treści ofert, o których mowa w art. 3⁶ ust. 1; rozporządzenie powinno wymieniać takie rodzaje danych podlegających przedstawieniu w ofertach, które pozwolą uprawnionym na właściwe ustosunkowanie się do tych ofert oraz rodzaje danych, jakie powinno zawierać zgłoszenie wyboru formy kompensaty, aby mogło dojść do realizacji zobowiązania Skarbu Państwa,
 - b) tryb ustalania składników majątkowych, o których mowa w art. 3² ust. 1 pkt 1; rozporządzenie powinno określać sposób ich ustalania oraz gromadzenia i udostępniania danych dotyczących tych składników tak, aby zapewnić uprawnionym zapoznanie się z rzeczywistymi możliwościami kompensowania zobowiązań Skarbu Państwa w tej formie,
 - c) zasady przekazywania przez wojewodów Ministrowi Finansów informacji o zobowiązaniach Skarbu Państwa, w tym przeznaczonych do skompensowania w formie obligacji; rozporządzenie powinno określać terminy przekazywania informacji o zobowiązaniach Skarbu Państwa oraz formę i zakres takich informacji tak, aby umożliwić Ministrowi Finansów sprawdzenie zgodności tych informacji z treścią orzeczeń Społecznej Komisji Rewizyjnej, mających być źródłem zobowiązań Skarbu Państwa oraz weryfikację prawidłowości naliczania odsetek ustawowych, a także ocenę aktualnego stanu realizacji zobowiązań Skarbu Państwa i zaplanowanie środków budżetowych na pokrycie zobowiązań pozostałych do uregulowania,
 - d) szczegółowe zasady realizacji obowiązku wskazania rachunku papierów wartościowych, na który mają być przekazane obligacje; rozporządzenie powinno określać terminy i tryb ustalania przez wojewodów rachunków papierów wartościowych, na które miałyby być przekazane obligacje, w

sposób zapewniający uregulowanie zobowiązań Skarbu Państwa w tej formie w terminach przewidzianych w art.3⁷ ust. 3,

- 2) zasady regulowania zobowiązań Skarbu Państwa w formie gotówkowej, a w szczególności obowiązki wojewodów w zakresie ustalania rachunku bankowego, na który ma być przekazana równowartość zobowiązania wraz z odsetkami ustawowymi,
- 3) szczegółowe zasady prowadzenia ewidencji zobowiązań Skarbu Państwa, o których mowa w art. 3¹ ust. 4 i 5, obowiązki sprawozdawcze związane z tą ewidencją, a w szczególności dane podlegające wpisowi do ewidencji, w tym dotyczące powstania, wysokości i sposobu uregulowania zobowiązania Skarbu Państwa, tak, aby mogły one stanowić podstawę do sporządzania przez wojewodów informacji dla Ministra Finansów, o których mowa w pkt 1 lit. c, oraz corocznych ogólnych informacji dla Przewodniczącego Społecznej Komisji Rewindykacyjnej o stanie i formach realizacji zobowiązań Skarbu Państwa.

Art. 3¹¹. 1. Wojewodowie właściwi w sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 4 i w art. 3¹ ust. 4 i 5, prowadzą ewidencję zobowiązań Skarbu Państwa wynikających z ostatecznych orzeczeń Społecznej Komisji Rewindykacyjnej.

2. Wpisowi do ewidencji podlegają w szczególności informacje:

- 1) dotyczące kwoty zobowiązań, o których mowa w ust. 1,
- 2) dotyczące dotrzymania lub braku dotrzymania terminu zgłoszenia wyboru form kompensaty, o których mowa w art. 3² ust. 1,
- 3) dotyczące formy, w której nastąpiło uregulowanie zobowiązania Skarbu Państwa i jego wartość.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest jawna i ogólnie dostępna w siedzibie urzędu wojewody.

Art. 4. 1. Postępowanie o zwrot majątku wszczyna się na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania o zwrot majątku powinien zawierać oznaczenie podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, oraz określenie przedmiotu roszczenia wraz z jego uzasadnieniem. We wniosku należy wskazać osobę pełnomocnika.

Art. 5. 1. Postępowanie o zwrot majątku prowadzi się przed Społeczną Komisją Rewindykacyjną, zwaną dalej „Komisją”, działającą przy Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Komisja składa się z osób wyznaczonych przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z innymi ministrami sprawującymi nadzór nad organizacjami społecznymi.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres działania, skład osobowy, tryb powoływania oraz organizację Komisji.

4. Wydatki związane z działalnością Komisji są pokrywane z budżetu państwa, w części budżetowej organu powołującego Komisję.

Art. 6. 1. Komisja rozpatruje sprawy na posiedzeniu jawnym w trzyosobowych zespołach orzekających. Zespoły mogą rozpatrywać sprawy na posiedzeniach wyjazdowych.

2. Przewodniczącym zespołu orzekającego powinna być osoba dająca gwarancję bezstronnego rozstrzygnięcia spraw i posiadające wyższe wykształcenie prawnicze.

Art. 7. 1. Komisja rozstrzyga sprawę, wydając orzeczenie mające moc decyzji administracyjnej.

2. Orzeczenie Komisji jest ostateczne z dniem jego wydania i stanowi tytuł do wszczęcia postępowania egzekucyjnego w administracji.

3. Na orzeczenie Komisji przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Przed wniesieniem skargi należy w terminie 21 dni od dnia doręczenia orzeczenia zwrócić się do Komisji z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa. Skarga może być wniesiona po upływie 30 dni a przed upływem 60 dni od dnia doręczenia wezwania, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W terminie 30 dni od dnia wpływu wezwania Komisja może je uwzględnić przez uchylene lub zmianę dotychczasowego orzeczenia. Od orzeczenia Komisji uwzględniającego wezwanie służy skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia, z pominięciem trybu wezwania.

5. (skreślony).

6. W sprawach rozpatrywanych ponownie przez Komisję w wyniku uchylecia orzeczenia przez sąd administracyjny Komisja nie może wydać orzeczenia mniej korzystnego dla strony skarżącej niż orzeczenie uchylone, chyba że skargę wniósł również inny uczestnik postępowania.

7. Orzeczenie Komisji staje się prawomocne z upływem terminu do dokonania wezwania, o którym mowa w ust. 3, a w przypadku złożenia wezwania - z upływem terminu do wniesienia skargi bądź z dniem oddalenia lub odrzucenia skargi.

Art. 7¹. 1. Przewodniczący Społecznej Komisji Rewindykacyjnej przedkłada Ministrowi Finansów ogólną informację o potencjalnych zobowiązaniach Skarbu Państwa, jakie mogą powstać z mocy orzeczeń tej Komisji w sprawach wszczętych a nie zakończonych:

- 1) według stanu na dzień 31 grudnia 1998 r. - w terminie do dnia 15 stycznia 1999 r.,
- 2) według stanu na dzień 30 czerwca 1999 r. - w terminie do dnia 15 lipca 1999 r.,
- 3) według stanu na dzień 31 stycznia 2000 r. - w terminie do dnia 15 lutego 2000 r.

2. Przewodniczący Społecznej Komisji Rewindykacyjnej współdziała z Ministrem Finansów w zakresie weryfikacji przesyłanych przez wojewodów informacji o zobowiązaniach Skarbu Państwa podlegających uregulowaniu w gotówce lub kompensowaniu w formie obligacji.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady współdziałania, o którym mowa w ust. 2; w szczególności rozporządzenie powinno określać terminy i przedmiot weryfikacji informacji przesyłanych przez wojewodów tak, aby ograniczyć ryzyko wypłacania przez Skarb Państwa nienależnych świadczeń oraz formę przedstawiania przez Przewodniczącego Społecznej Komisji Rewindykacyjnej - w oparciu o dane tej Komisji - wyników badania zgodności informacji wojewody z treścią orzeczenia Społecznej Komisji Rewindykacyjnej mającego być źródłem danego zobowiązania z zaznaczeniem czy nie istnieją okoliczności mogące uzasadniać zaniechanie wykonania lub wstrzymanie się z wykonaniem określonego zobowiązania przez Skarb Państwa.

Art. 8. W sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 9. (pominięty).

Art. 10. 1. Termin składania wniosków do Komisji upływa z dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Nie uwzględnia się upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku postępowania wszczętego na podstawie wniosku złożonego w tym terminie okaże się, że zobowiązany do zwrotu jest inny podmiot niż wskazany we wniosku i wnioskodawca zażąda zwrotu majątku od tego podmiotu.

3. Nie uwzględnia się upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku postępowania wszczętego na podstawie wniosku złożonego w tym terminie okaże się, że wnioskodawca uprawniony jest do zwrotu także innych składników majątkowych niż wskazane we wniosku i zażąda zwrotu tych składników.

Art. 10¹. W przypadku zobowiązań Skarbu Państwa ustalonych w orzeczeniach Komisji, które uprawomocnią się po dniu 31 grudnia 1999 r., kompensowanie zobowiązań nastąpi w formie gotówkowej, także przez złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego w okolicznościach określonych w art. 3°.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.